

BOLSJEVIK

DISKUSJONSBLADET TIL
RÖD UNGDOM Nr. 7 1975

"Vedyarende studier" (Liu Pai-yung)

innhold

- S. 3. Uttalelse fra sentralstyrets arbeidsutvalg til alle medlemmer.
 S. 11. Plan for perioden fram til nyttår.
 S. 14. Opplegg for obligatoriske møter.
 S. 16. Kritikk av forrige nummer av BV fra Arbeidsutvalget Rød Ungdom.
 S. 18. Studier.
 S. 20. Rekruttering.
 S. 22. Statsbudsjettet.
 S. 24. Lærdommer av Laksevågsaka.
 S. 27. Knebling av NGS.
 S. 29. Debatt-Kritikk av BV.
 S. 32. Rotasjonskampanja.

P.g.a.

Pga plassmangel denne gangen, er flere innlegg ikke tatt med, men vi håper på å få dem inn i neste nummer.

BV-red.

STATSBUDSJETTET.

tillit til at massene vil slutte opp om vår linje.

På de fleste plassene går vi også inn for almannamøter med forslag om aksjoner vi er ikke redde for åpen kamp eller for å ta et eventuelt nederlag. Men dette markerer avslutninga på et langt og seigt arbeid for å konsolidere de framskredne, vinne enkeltpersoner, vinne klasser osv.

KONKRETE METODER:

Aksjonskomiteer mot statsbudsjettet.
 Komiteen står på ei riktig plattform, fører stadig diskusjoner på

FORTS. FRA SIDE 23 -

situasjonen, utspill fra KUD og staten.

Komiteen bør være et ledd i å konsentrere s de framskredne, komme med forslag til vedtak, veggaviser osv.

UNDERSKRIFTSLISTER: et velegnet middel for d systematisk kamp med personer.

RESOLUSJONS OG VEDTAKSFORSLAG for å vinne klasse for klasse, skole for skole.

P.S: Følg godt med i Klassekampen om Statsbudsjettet!

YLI har tatt initiativ til aksjonsuke 8-15 november, konsentrer aksjoner da.

ri.

uttalelse

fra sentalstyrets arbeidsutvalg

til alle medlemmer

Sentralkomiteen i AKP(m-l) har i løpet av det siste året diskutert klassekampen og partiets utvikling. Sentralkomiteen i Partiet har samstemmig kommet fram til at partiet spesielt i perioden høsten 72 til høsten 73 gjorde viktige høyrefeil. Disse feila kom spesielt til uttrykk i ei forsoningslinje overfor den moderne revisjonismen og gjennom svekking av partidisiplinen, manglende studier og ved at partiet ikke konsekvent retta seg inn på proletariatet. Sentralkomiteen i AKP(m-l) har slått fast at partiets generallinje ikke har vært rokka. Partiet og resten av ml-bevegelsen har hele tida holdt fast ved

nødvendigheten av væpna revolusjon, av proletariatets diktatur og kommunisme, vi har forsvart prinsippene i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Høyreavviket som hadde karakteren av et moderne revisjonistisk avvik, var en understrømning og et angrep på generallinja.

Sentralkomiteen i Partiet tok initiativ overfor ledelsen i RÖD UNGDOM. De oppfordret og ga oss oppgaven å studere og oppsummere det høyreopportunistiske avviket i ungdomsforbundets historie. Sentralstyret i RÖD UNGDOM har derfor nylig avholdt plenums-möte, hvor den første diskusjonen om høyreavviket ble gjennomført. Det er ingen tvil om at høyreav-

vika i ungdomsforbundet har vært alvorlig. Vi har gjort politiske, ideologiske og organisatoriske avvik som bryter med marxismen-leninismen. Mao Tsetungs tenkning. Avviket har vært en trussel mot ungdomsforbundet. Men heller ikke i ungdomsforbundet har generallinja vært rokket. RÖD UNGDOM har hele tida vært en kommunistisk organisasjon som har holdt fast ved de grunnleggende prinsippene i marxismen-leninismen. De høyreopportunistiske avviket kom klarest til syne i ungdomsforbundet fra høsten 72, de slo ut i full blomst våren 73 rundt det ekstraordinære Landsmötet. Fra høsten 73 og fram til nå har vi skritt for skritt korrigert oss på mange områder. Eksempler på dette er kampanja for den demokratiske sentralismen høsten/vinteren 73, kampen for å få medlemmene til å stille seg i spissen for interessekampen på yrkesskoler og gymnas, for en riktig linje i det økonomiske arbeidet, styrking av propagandaarbeidet osv. RÖD UNGDOM har vært i framgang de to siste åra. Historia vår er ikke svart, snarere har vi all grunn til å være stolte av historia vår. Landsmötet i 74 oppsummerte his-

toria vår fra 71 fram til 74. Beretninga satte fingeren på en rekke feil, men Landsmötet og beretninga gikk ikke grundig og djupt nok til verks. Arbeidsutvalget vil her peke på noen av de viktigste uttrykkene for det høyreopportunistiske avviket. Partiet vil gi ut et omfattende materiale som ungdomsforbundet også må studere. Det vil også komme dokumentasjon og grundig materiale fra ungdomsforbundet. Vi vil understreke at Sentralstyret ikke har oppsummert alle områder og felter. Vi gjengir her noen av de viktigste vurderingene Sentralstyret kom fram til. HÖYREAVVIKET I LINJA OVERFOR

SV / SU

Det viktigste avviket i den eksterne politikken finner vi i analysen av SV/SU og i taktikken overfor dem. Høyreavviket består i å se disse organisasjonene som 'progressive' og en del av 'venstrekreftene'. Kampen mot den moderne revisjonismen og sosialimperialismen ble dempet ned for å oppnå enhet med den moderne revisjonismens ledere. Avviket retta seg klart mot den marxist-leninistiske analysen av den moderne revisjonismen som et redskap for borgerskapets og imperialismens interesser og politikk, det retter seg mot

analysen av SV/SU som et borgerlig imperialistisk agentur.

Høyreavviket framstiller forskjellen i teorien om fredelig overgang og voldelig revolusjon som motsigelser i folket og framstiller fredelig overgang som en feilaktig strategi og ikke som en strategi for å opprettholde borgerskapets diktatur

og utvikle statsmonopolkapitalismen. Forsoning overfor den moderne revisjonismen kom klarest til uttrykk i linja til valget i 73.

Det har siden høsten 73 vært på klar tilbakegang. Partiet og også Rød Ungdom har kommet langt i å utvikle kampen mot den moderne revisjonismen og sosialimperialismen. Men også seinere enn 73 finnes det eksempler på avik overfor

den moderne revisjonismen, f.eks. i gymnaspolitikken.

Aviket peker i retning av å kalle aviket for et moderne revisjonistisk avik.

HØYREAVIKET I LINJA FOR Å UTBYGGE UNGDOMS- FORBUNDET

LM i 71 vedtok at SUF(m-l)

skulle omdanne seg fra en partibyggende organisasjon til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Sentralstyret mener at denne parola var helt riktig et kommunistisk svar på de opp-

gavene vi sto overfor.. Men alt på på Landsmøte framsto det første uttrykket for det høyreopportunistiske aviket, ved at LM la en-
sidig vekt på den ideologiske kampen i ungdommen. Under dekke av den riktige omdanningsparola, at vi skulle bli en masseorganisasjon, ble det særlig høsten 72 og våren 73 ført fram linjer for hvordan ungdomsforbundet skulle utvikle seg som brøytmed ungdomsforbundets kommunistiske karakter og var et angrep på alle de riktige og nyttige erfaringene SUF(m-l) hadde høsta.

Høyreaviket i forhold til

Partiet.

Det moderne revisjonistiske aviket i ungdomsforbundet retta seg mot partiets ledende rolle i m-l bevegelsen og partiets ledelse av ungdomsforbundet. Rød Ungdom skulle være "uavhengig" av partiet.

det ble lagt ensidig vekt på at Rød Ungdom skulle være en sjølstendig organisasjon hvor medlemmene ikke trengte å være enige i partiets politikk og ideologi. Avviket førte fram ei linje som sidestilte Rød Ungdom og Partiet, benekta partiets teoretiske, politiske, ideologiske og demokratisk-sentralistiske ledelse av ungdomsforbundet. Eksempler på den feilaktige

linja overfor partiet finner vi uttrykt i hilsinga til partiet som ble vedtatt på det Ekstraordinære Landsmøte våren 73. Videre kommer det til uttrykk i vedtaket til valget på det samme landsmøte som sa at Rød Ungdom skulle vurdere å støtte partiet i valget. Avviket viser seg også i ungdomsforbundets isolasjon fra de sentrale klassekampoppgavene som f.eks. streikestøttearbeidet. Det kan også pekes på ideer som klart og åpent rettet seg mot partiets ledelse. Konsekvensen av ei slik linje ville blitt løsrivelse av ungdomsforbundet fra partiet. Høyreavviket i forhold til proletariatet.

Det moderne revisjonistiske avviket retta seg klart mot ungdomsforbundet som en proletær klasseorganisasjon, at ungdomsforbundet i første rekke må være innretta på å gro røtter og rekruttere arbeiderungdom, å reise arbeiderungdom til kamp. Avviket førte til at ungdomsforbundet i lang tid mangla politikk og plan for å bygge seg ut i proletariatet. Det var tendenser til overvurdering av gymnasiastene på bekostning av proletariatet. Dette avviket kom også til syne i propaganda-

en og neglisjering av streikestøttearbeidet. Avviket retta seg mot arbeiderklassens ledende rolle i klassekampen og innad i organisasjonen.

Høyreavviket og ungdomsforbundet som kommunistisk kamporganisasjon.

Det høyreopportunistiske avvik retta seg også mot at ungdomsforbundet skulle være en disiplinert og slagkraftig kamporganisasjon med massevis av aktive medlemmer. Avviket spredde liberalistiske ideer med begrunnelse som at ungdommen har helt spesielle og særegne behov og at vi i vårt arbeid måtte ta hensyn til dette, ikke stille så store krav osv. Dette retta seg mot det klassikerne har oppsummert om ungdommen, nemlig at ungdomen er en aktiv og vital kraft i revolusjonen.

Avviket var et angrep på den demokratiske sentrallismen - det fremma ultrademokrati, liberalisme og byråkrati. Det retta seg mot en riktig sentralistisk ledelse av ungdomsforbundet.

Avviket stilte Rødt miljø .o.l opp mot massekamp og aksjoner, det var et høyresekskterisk avvik og angrep på masserekruttering til ungdomsforbundet.

Avviket benektet at studier i Marxismen-Leninismen Mao-Tsetungs tenkning må være grunnlaget for

RØD UNGDOM og alle lag og alle
medlemmers arbeid,

I stedet for studier av den
 kommunistiske teorien av den
 ble det satt borgerlig prakti-
sisme og ensidig bruk av
sjølprodusert materiale i
studiearbeidet.

Alle disse avvika som det her
 er pekt på viser i retning av
 å gjøre Rød Ungdom til en revi-
sjonistisk organisasjon. Avviket
 må karakteriseres som et moder-
 ne-revisjonistisk avvik. Det uttryk-

ker det som i mange land har
 vært borgerskapets og imperialism
 ens angrep på kommunistiske
 ungdomsorganisasjoner: løsrivelse
 fra det kommunistiske partiet,
 isolering fra arbeiderklassen,
 avskaffelse av kommunistiske
 studier, samt omdanninga av de
 kommunistiske ungdomsforbund
 til kulturelle organisasjoner.

Avviket er, alvorlig, vi har
 ikke tatt et grunnleggende opp-
 gjør med det. Det henger igjen
 i organisasjonen på noen felter
 og det utgjør derfor fortsatt
 en trussel mot Rød Ungdom som
 som et kommunistisk ungdomsfor-
bund.

Marxismen-Leninismen lærer oss
at dersom vi ikke bekjemper
revisjonismen og all annen op-
portunisme med full kraft vil
den vinne makta i kommunistiske
organisasjoner. de vil gå over

fra å tjene arbeiderklassen til
 å tjene borgerskapet og imperi-
 alismen. Revisjonismen er borger-
skapets innflyteles i kommunist-
iske organisasjoner, det
representerer borgerskapets
og imperialismens forsøk på å
erobre borgen innafra.
 Hva har vært årsakene til avvik-
 et? Vi vil sette fingeren på
manglende studier.

-at medlemmene og ledelsen i
 Rød Ungdom ikke har grep over
 marxismens ABC.

Klassesamensetningen og klasse-
standpunktet er også viktig,
 samt store feil og mangler i å
 drive politisk og ideolog-
 isk kamp. og mangel på kritikk
og sjølkritikk.

Kamerater! Reis kamp mot det
moderne revisjonistiske avviket.

Sentralstyrets arbeidsutvalg
 oppfordrer alle kamerater, nye
 som gamle til å kaste seg ut i
 kampen mot høyreavviket. Ta denne
 kampen alvorlig. Kampanja mot
 det moderne revisjonistiske av-
 viket er ikke unnagjort på kort

tid, man har ikke trengt ned i avviket om man har diskutert det på et møte eller to. Kampen mot høyreavviket blir en langvarig kamp som vi foreløpig tar sikte på å oppsummere på det neste Landsmøtet. Hva kreves det av organisasjonen, hvert lag hvert medlem for at kampen, mot høyreavviket skal bli seierrikt?

For det første kreves det at alle medlemmene deltar. Det duger ikke at diskusjonene, oppsummeringene, og analysa av feila blir styrenes oppgave som medlemmene deretter skal bifalle. Denne kampanja er en kommunistisk utfordring til hvert enkelt medlem om å utvikle sin sjølstendighet og ansvarlighet overfor hele Rød Ungdom. Nye og ferske medlemmer vil si at de veit for lite om historia vår og våre tidligere politiske linjer. Til dere vil vi si: Sørg for å få kjennskap til lagets historie, få tak i gammalt materiale, studer det og du vil bli i stand til å ta stilling til de konklusjoner som blir trukket. Uten en aktiv deltakelse fra alle vil ikke denne kampanja lykkes.

For det andre: Når vi skal studere og analysere avviket må vi ta utgangspunkt i den marxist-leninistiske teorien. Skal vi

gripe kjerna i avviket, de ideologiske røttene, er vi alle nødt til å skaffe oss kjennskap til marxismens ABC. Uten studier blir vi ikke i stand til å skjelne mellom ekte og falsk marxisme. Det skal være obligatoriske studier til høyreavviket i høst. Alle medlemmene må ta svært grundig på forberedelsen av disse studiene. Arbeidsutvalget oppfordrer i tillegg alle medlemmer til å studere Lenins viktige bok: "Den proletariske revolusjonen og renegaten Kautsky". Denne grunnleggende boka vil gi oss et langt bedre utgangspunkt til å avdekke den feilaktige linja og å utvikle den riktige linja. at ALLE MEDLEMMENE STUDERER denne boka er en viktig målestokk på hvordan vi fører kampen mot dette avviket. Studier på denne boka i ungdomsforbundet vil knytte oss fastere til partiet. For også i Partiet blir det også lagt meget stor vekt på studier i denne boka nettopp nå i høst. Alle lag må engasjere seg for å sikre at medlemmene leser og studerer denne boka. Laga må legge forholda til rette, samt hjelpe hver enkelt i studiene. For det tredje: Vi må studere vår egen historie. Vi må gå til kildene, gamle dokumenter, Røde Garde og Uredd må granskes, vi

★★

må studere det enkelte lags utvikling og historie. Det er arbeidsutvalgets mening at det vil være umulig å korrigere høyreavviket uten et konkret og grundig kjennskap til historia. Vi kommunister må ha som rettesnor å anvende vitenskaplige metoder i arbeidet vårt. Vi må avvise lettvinte konklusjoner subjektivisme og spontanisme. Vi må ikke bare stole på det vi husker. Uvitenskaplige metoder vil føre oss på villstrå og hindre korrigering av høyreavviket. Ut ifra den erfaring arbeidsutvalget har gjort vil vi advare mot en tendens som går på å vurdere alt som Rød Ungdom har gjort som galt.

En slik holdning er uttrykk for subjektivisme, og retter seg mot en vitenskaplig oppsummering av historia.

4 For det fjerde: Vi må ha som mål å utvikle og styrke den riktige linja i kampen mot den feilaktige. Det gjøres ikke ved å formelt å skifte ut ei linje med en annen fort og greit. Den riktige linja styrkes heller ikke ved overfladisk enhet. Den riktige linja styrkes, den feilaktige linja bekjempes kun ved å trenge ned i feila, åpent å legge motsigelser gjennom aktiv kritikk og sjølkritikk, ved å føre kampen mellom de to linjene på en rolig og saklig måte. Vi vil ikke få framgang om vi henfaller til svart/hvitt tenkning. Om vi i "redsel" for å si noe garent som kunne lukte høyre, stedet tar to skritt til "venstre", så er ikke det korrigering, men høyreavviket i ny frakk. Partiets ledelse har kritisert oss og advart sterkt mot vulgarisering av kampen mot høyre. Derfor, vær årvåken mot alle slike tendenser.

5 For det femte: Vi må huske på at det avgjørende for korrigeringa er praksis. Marxismen-Leninismen lærer oss den grunnleggende sannhet: at skal vi ha framgang i arbeidet vårt, må te-

Vi ml legge stor vekt på å styr-

Leve Rød Ungdom.

PLAN

for perioden fram til nyttår

1.

HOVUDOPPGÅVA er kampen mot det moderne revisjonistiske høgre-avviket.

Studer i deane samanhengen grun-
dig fråsegna om høgre-avviket
frå arbeidsutvalet. Alle lag skal
konsentrera seg om å reisa med-
lemmene til studier og korrigere-
ring. Før jul er alle (stor-)lag
pålagt 3 lagsmøter (sjå møteopp-
legg). I tillegg må laget sjøl
planlegga andre tiltak for å
løysa hovudoppgåva (seminarar,
ekstramøter, diskusjonsblad o.a.)

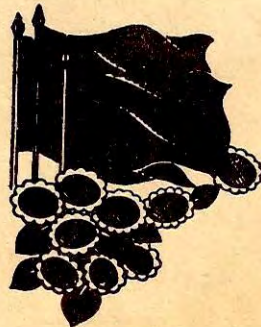
At kampen mot det moderne revis-
sjonistiske høgreavviket er ho-
vudoppgåva, vil seia at internt
arbeid er overordna eksternt.

2.

NB!

Streikestøttearbeidet er den
VIKTIGASTE EKSTERNE OPPGÅVA.

Streikebølga i det siste er ut-
trykk for skjerpinga av klasse-
motseiingane og folket sin auk-
ande kampvilje. Eit nytt tariff-
oppgjer står for døra. Dette vil
fortstja skjerpinga av motseiing-
ane, og kunne utløysa enno meir
omfattande kampar. Streikestøtte
arbeidet er ein av føresetnadene
for utvikling og siger i kampane.
Vår line må vera å oppretta ster-
ke, breie og permanente streike-
støttekomitear saman med partiet
(og NKS) alle stader i landet.

3.

Rekruttering.

Målsetjinga er å auka rekrutteringa kraftig i alle lag. Rekrutteringa skal særskilt rettast inn på arbeidarungdommen, utan at me legg bremsar på rekrutteringa av andre grupper.

Rekruttering er ei avgjerande og særeigen oppgåve for alle lag. Ei avgjerande oppgåve utfrå vår viktige rolle som rekrutteringskjelde for partiet, og utfrå dei store krava som skjerpinga av klassekampen set oss.

Det er ei særeigen oppgåve utfrå at rekruttering krev diskusjonar om kva line laget følger i rekrutteringsarbeidet, planlegging og prioriteringar.

Alle lag skal setje seg dristige målsetjingar for rekrutteringa, og slåss for oppøying.

4.

Propaganda-arbeidet.

Oppgåva er å styrkje propaganda-arbeidet vårt. Målsetjinga må vera å auka opplaget for Raude

Garde og Uredd. Dette krev inn sats av alle lag.

Vidare veit me at Klassekampen skal koma ut 2 gonger i veka. Ein føresetnad for dette er eit auka laussal og fleire abonnentar. Mange av laga har ikkje selt Klassekampen, og framleis finns det medlemmar som ikkje abonnerar på avisa. Propagandaen er viktig for heile rørsle. Spreiing av Klassekampen vil styrkje propaganda-arbeidet vårt, og vil vera eit viktig uttrykk for korleis me i ungdomsforbundet slutter opp om partiet sin leiande rolle.

Alle lag er pålagt å selja Klassekampen jamnleg, og målsetjinga må vera at alle i laget abonnerar. Vidare at me òg driv verving av abonnentar.

5.

Arbeid på arbeidsplassane.

Den økonomiske krisa vert skjerpa på. Borgarskapet jobbar hardt for å velta verknadene av krisa over på arbeidarklassen og resten av folket. Det er objektive vilkår for auka kamp i klassen. Alt talar for auka klassekamp i tida som kjem.

Oppgåva for oss saman med partiet er å reisa særskilt streikekampen. Me stiller oss oppgåva å ta aktivt del i tariffoppgjeret. Dette krev studiar, at ein set seg grundig inn i tariffoppgjeret, propaganda og førebuing på kamp. Denne oppgåva er stilt for alle arbeidsplasslag og enkeltmedlemmer på arbeidsplassar.

*Sjølvsagt
laga*

6.

Interessekamp på skulane.

På gymnas og yrkesskule vil dette seie statsbudsjettkamp. Denne oppgåva er prioritert over sterikestøttearbeidet på skulane. Likevel ikkje slik at striketøttearbeidet vert nedlagt.

Skuleelevane sin kamp er viktig. Det er vårt mål å ta leiinga i denne kampen og å vinna elevane for kamp på eit rett grunnlag. Revisjonistane og opne reaksjonære må ikkje få fritt spel i sine forsøk på å føra kampen på avvegar.

Me må byggja ut massebasisen vår i NGS og YLI. Slik vil me stå sterkare overfor dei reaksjonære. Dette er avgjerande i ei tid der

motseiingane skjerpast i desse interesseorganisasjonane. Statsbudsjettkampen er innleiinga til kampen om landsmøtene. Vår innsats no har mykje å seia for kor sterkt kamplina skal stå på disse møtene.

7.

Rotasjonsfond: Målsetjing 50.000

Me har all grunn til å vera nøgde med innsatsen vår i innsamlinga til rotasjonspressa. Heile rørsla har i sommer tatt eit langt steg nærare dette målet. Målsetjinga er å fullføre heile rotasjonskampanja i -76. Partiet har tatt initiativ til ei mindre kampanje no i haust, og ei større neste år. Ungdomsforbundet sluttar opp om kampanjen for rotasjonspresse og vil gjennom ein eigen kampanje i haust gjera sitt til at målet kjem nærare, og me vil syne partiet at me støtter opp om partiet sitt initiativ.

Alle distrikt vil verta tildelt ei målsetjing. Alle lag bør diskutera denna og vedta ei eiga målsetjing.

Oppgåvene i denne planen, er oppgåver for alle lag. Laga bør vurdere om dei er sterke nok til å prioritera andre viktige oppgåver som 3. Verden komite, arbeid i Kvinnefronten o.a. *arbeidsutval*
komite

Laga må sjølv avgjera kva lagsmøte ein treng utfrå disse oppgåvene. Arbeidsutvalet i sentralstyret vil påleggja alle lag å halda følgjande storlagsmøter før jul :

OBLIGATORISKE STORLAGSMØTER FØR JUL:

1. Om avviket i synet på partiet.
 2. Om avviket i synet på proletariatet.
 3. Om avviket overfor dei moderne revisjonistiske organisasjonane.
- Sjå eige møteopplegg.

Sentralstyret sitt arbeidsutval

opplegg for obligatoriske møter

opplegg for obligatoriske møter om kampen mot høgreavviket.

Det er vedtatt at følgjande møter skal haldast før jul:

1. Om avviket i synet på partiet.
2. Om avviket i synet på proletariatet.
3. Om avviket i overfor dei moderne revisjonistiske organisasjonane.

Etter nyttår skal det vidare haldast eit fjerde møte:

Samanfatning av og karakteren av til avviket. Deretter er det meininga at diskusjonane skal førast vidare som førebuing til vårt neste landsmøte.

Materiale til diskusjonane er:

1. Hoxha sin beretning til 6. kongress.
2. Lenin "Imperialismen og splittinga i sosialismen."
3. Stensilhefte med klipp frå Raud Ungdom si historie.
4. Skriftlig materiale frå AKP(m-l) om avviket.

I tillegg vil vi oppmoda alle om ogå å studera eige materiale, distiktsberetningar og vedtak og det same for lag. Me vil retta ei særskilt oppmoding om å studera partidokumentene om avviket og klippa frå Raud Ungdom si historie

Det er umogleg å forstå avviket utan å analysere historia.

1. LAGSMØTE:

OM AVVIKET I SYNET PÅ PARTIET

Studier på materialet frå Hoxha si beretning til 6. kongress. Særskilt kap. 5, dei to første underkapitla og kap. 6, det andre underkapitlet. (Kap. 5 er der stensilheftet byrjar)

Spm. 1. Studer og diskuter Hoxha utfrå føremålet å trenga ned i kva som er meint med partiet sin nødvendighet og leiande rolle.

Spm. 2. Kva har laget og organisasjonen stått for opp gjennom tida i synet på partiet? Vurder det grundig historisk.

Spm. 3. Skal ungdomsforbundet jobbe rundt partiet sine oppgaver og såleis støtte opp om partiet? Diskuter samstundes utsagnet: "Me skal ikkje vera ved-og vatn-berarar for partiet." Kva standpunkt har rådd i laget opp gjennom historia? (Ta særskilt opp spm. om ungdomsforbundet og Klassekampensalg)

2. LAGSMØTE:

OM AVVIKET I SYNET PÅ PROLETARIATET

Studier: Hoxha si beretning til 6. kongress. Særleg kap. 5., underkap.: "Partiets proletære sammensetning...." og kap. 6 underkap.: "Arbeiderklassens ledelse"

Spm. 1. Studer og diskuter Hoxha utfrå spm: kva ligg det i at arbeiderklassen er den leiande klassen?

Spm. 2. Kva rolle har andre grupper/klassar innafor folket? Småbønder og det intellektuelle småborgerskapet: venn eller fiende, alliert eller leiar i kampen for revolusjonen?

SPM. 3. Diskuter kva syn som rår og har rådd opp gjennom historia i synet på proletariatet og evt andre grupper som leiande i organisasjonen.

Opplegget for det tredje lagsmøte vil koma i neste Bolsjevik.

Diskusjonane er ikkje slutført med lagsmøtene. Eit viktig forum for debatten må vera BV. La debatten i laget komma til uttrykk gjennom innlegg. Slik kan diskusjonane i heile organisasjonen utviklast vidare.

LA DET BLI EN FLOM AV INNLEGG
TIL BOLJSJEVIK

Sentralstyret sitt arbeidsutval.

kritikk

av forrige nr av BOLSJEVIK fra AU

Partiet har skarp kritisert forrige nummer av Bolsjevik for vulgarisering av kampen mot det høyreopportunistiske avviket og for å føre fram avviket i frase "revolusjonær" forkledning. AU har diskutert denne viktige kritikken fra Partiet, og slutter seg helt til den. Forrige nummer av BV står for ei i hovedsak feilaktig linje for kampen mot revisjonismen:

1. Alvoret i kampen mot revisjonismen undervurderes. Det framstilles som vi ved hjelp av noen "harde slag" kan "knuse" revisjonismen i Norge. Men kampen mot revisjonismen er en lang og seig kamp, som ikke vinnes gjennom lettvinne proklamasjoner.
2. Artikkelen tar ikke alvorlig på oppgava å avsløre revisjonismen ved å vise til SVs reaksjonære handlinger og forbinde sånne avsløringer med en helhetlig analyse av SVs politikk.
3. De skiller ikke mellom SVs ledelse og medlemmer, men framstiller tvert om det å gjøre et sann skille som "knefall for revisjonismen". Disse synspunktene føres systematisk fram

bak en strøm av store ord om "knallhard kamp", "beinhard kamp", "knefall for revisjonismen" osv. Det hele ser svært revolusjonært ut. Men i virkeligheten er det høyreavviket i ny form. Høyreavviket førte til undervurdering av kampen mot revisjonismen, siste BV framstiller det som om revisjonismen kan "knuses" på et konfrontasjonsmøte. Høyreavviket førte til at vi i en periode unnlot å peke på SVs reaksjonære rolle i dagskampen, siste BV går inn for å avsløre SV ved å peke på deres reaksjonære handlinger i dagskampen. Høyreavviket skiller ikke mellom SVs medlemmer og ledelse, siste BV påstår at "SV er tvers igjennom reaksjonært", at alle medlemmer er like ille som ledelsen, dette er igjen linja for ikke å splitte SV, men drive medlemmene i ledelsens armer. Kjerne i siste BV er høyreavviket i "Ny frakk". I kampen mot høyreavviket har AKP(m-l) aldri inntatt disse standpunktene. Tvert om, AKP(m-l) har advart mot en sann vulgarisering, seiest i intervjuet

med nåværende og forrige partiformann i Klassekampen. Partiet kritiserer derfor skarp artikkelene i forrige BV. Forrige BV er i virkeligheten et skjult angrep på AKP(m-l)s linje. Forrige BV har også andre viktige feil. For det første en gjennomgående tendens til å undervurdere massenes betydning, ikke analysere situasjonen i massene og innrette arbeidet på massene. For det andre å ty til overdreven stempling og utskjelling av kamerater som gjør feil eller som man er uenig med. F.eks. artikklen "Dann RV-grupper på skolene raskt", der alt males i svart og hvitt, hvor man i stedet for å gi anvisninger og hjelp til medlemmene i valgkampen tyr til utskjelling ("gi etter for borger-skapets svindelsyn". "Kan ikke ha skjont revisjonismens karakter", "hvilken stor tillit må ikke dere ha til revisjonismen?" osv) Oppgava overfor uavhengige i RV-gruppene framstilles ikke som å lære av dem, utvikle dem gjennom arbeid og diskusjon og å forene seg med dem, men å "føre kamp mot RV-medlemmenes revisjonistiske ideer". Å arbeide med lokale krav og ungdomskrav framstilles som

"borgerlig". Flere andre eksempler kunne nevnes.

Disse feila er alvorlige. De uttrykker en tendens i Rød Ungdom og Rød Ungdoms ledende kader til å ta lettvtint på kampen mot det moderne-revisjonistiske avviket, og erstatte djupe studier av marxismen-leninismen, grundige analyser og demokratisk diskusjon med overfladiskhet og "harde slag". Også AU må ta på seg ansvar for disse feila, som har kommet til uttrykk i standpunkter AU-medlemmer har inntatt og eksistert som en understrømning i AUs arbeid med å analysere høyreavviket. Au har ikke tide og ikke energisk nok kjempa mot vulgarisering av oppgjøret med høyre.

Disse erfaringene viser oss at vi må styrke kampen mot høyre avviket, drive grundige studier av teorien og vår egen historie og utfolde en livlig, åpen og demokratisk diskusjon der alle medlemmer deltar for virkelig avsløre fæila. Samtidig viser de betydninga av Partiets ledelse i denne diskusjonen. Alle medlemmer må ta grundig på å studere det materialet Partiet sender ut om høyreavviket, og søke ledelse og hjelp fra Partiet i diskusjonene.

Arbeidsutvalget.

STUDIER

Opp gjennom hele vår historie har det stått en kamp mellom to linjer i studiene i organisasjonen: Ei revisjonistisk linje som i bunn og grunn retter seg mot studier, og ei linje som forsvarer studienes avgjørende betydning for den politiske linja og som binder studiene i marxismen-leninismen med den konkrete kampen.

Den feilaktige linja har kommet til uttrykk både som åpen studiefiendlighet og også tatt mer fordekte former som å innskrenke studiene til studier av sjølprodusert materiale og til å studere spontant og praktistisk. vis.

Hva er studier? I sin artikkel "Forbedre våre studier" peker Mao Tsetung på studier av tre hovedområder: Studier av de konkrete objektive forhold, studier av historie (spesielt ens eget lands historie) og studier i marxismen-leninismens teori. Disse tre områdene utgjør en enhet, men ettersom motsigelsene utvikles vil enkelte områder stille seg skarpere enn andre til forskjellige tider.

På bakgrunn av studiene i teo-

rien i flere år har ligget nede i organisasjonen og klart er en av de grunnleggende årsakene til framveksten av avviket, mener jeg at hovedspørsmålet når det gjelder studier i Rød Ungdom i dag er studier i den marxist-leninistiske teorien. Hvorfor studerer vi teori? For å lære å mestre teorien og tillempe marxismens allmengyldige sannhet på de konkrete oppgavene i revolusjonen i Norge. Studier må alltid ha et praktisk siktemål: Nemlig å forandre verden, gjøre revolusjon.

Når vi reiser kampen for studier i organisasjonen må vi være på vakt mot ei feilaktig linje som kommer til uttrykk på to måter: På den ene sida bokdyrking, studier løsrevet fra praksis, og for det andre et syn som ser på marxismen som ei "kokebok" anvender marxismen spontant uten å gå inn i og studere sjølve innholde i teorien. I begge disse tilfellene vil vi havne på ei linje som retter seg mot skikkelige studier. For å anvende teorien må vi kjenne den og mestre den, og vi må kjenne den konkrete virkeligheten

vi skal tillempe den på.

Når den åpne studiefiendlige linja er bekjempa, mener jeg at den viktigste motsigelsen i synet på studier er på den ene sida linja med praktisistiske, spontane "studier", og på den andre sida studier for å virke lig sette seg inn i og mestre marxismens ABC.

Det er et grunnleggende prinsipp i marxismen-leninismen at studier er uløselig knytta til praksis, og at praksis er det grunnleggende kriteriet på sannhet. Men dette må ikke forlede oss til å studere på praktisistisk vis: At vi trekker ut et sitat her og et sitat der som synes "passer" til vår situasjon leserd et og går direkte over på å diskutere de praktiske problemene. Dette er ei linje som er revisjonistisk og ei linje som som egentlig retter seg mot studier fordi den ikke prøver å forstå og mestre teorien. Det teoretiske nivået i Rød Ungdom er lavt, og kampen for studier i marxismen-leninismen må reises. Den eneste garantien for at vi skal greie å skille falsk og ekte marxisme er at vi mestrer marxismens ABC. Dette gjelder alle plan i Rød Ungdom men medlemmene er den eneste garantien mot revisjonisme, der-

for må det reises en bevegelse for studier i marxismen-leninismen i hele Rød Ungdom. Jeg mener at denne bevegelsen må ha til mål å innføre regelmessige studiemøter i grunnorganisasjonene.

Skal vi klare det må kampen mellom de to linjene i synet på studier reises. Klassikerne påpeker gang på gang at uten studier blir praksis blind. Det er ikke tilstrekkelig å ha et godt klassestandpunkt, en god klassesammensetning i organisasjonen, å ha vilje til å reise kampen mellom marxisme og revisjonisme, hvis ikke medlemmene på alle plan lærer å skille å skille ekte og falsk marxisme.

REKRUTTERING

FORTS. FRA SIDE 21

tarer. Disse linjene kommer også sjølsagt til uttrykk i vårt arbeid på skolene.

Kampen mellom de to linjene i rekrutteringa er avgjørende for om vi skal fylle vår oppgave å bli en masseorganisasjon eller ikke. Jeg oppfordrer alle lag til å undersøke sin egen praksis og diskutere disse motsigelse og gjøre opp med den feilaktige linja i rekrutteringa.

REKRUTTERING

VI MÅ BLI FLERE!

Både Lenin og Mao tsetung understreker gang på gang betydninga for revolusjonen at den har ungdommen på sin side. Det betyr for oss at hovedspørsmålet for RØD UNGDOM på sikt er å bli en masseorganisasjon, og dermed at spørsmålet om rekrutteringa blir et kjernespørsmål.

Er rekrutteringa vår tilfredsstillende? Jeg mener at den på ingen måte er det, og at den linja som dominerer i mange lag i rekrutteringsarbeidet nå aldri

vil føre til at vi blir noen masseorganisasjon, det klassekampen krever av oss - både nå og på lang sikt.

1. To linjer står opp mot hverandre i synet på rekrutteringa: På den ene sida ei linje som ser rekrutteringa som spontanistisk og som en automatisk effekt av den politiske linja og det politiske arbeidet, på den andre sida ei linje som ser rekrutteringa som en særegen oppgave i alle politisk kamper, og som en spesiell oppgave for Rød Ungdom.

Hva betyr det å se rekrutteringa som en særegen oppgave?

Det betyr at i alle kamper vi står oppe i kreves et spesielt arbeid for å vinne nye folk. Rekrutteringsarbeidet har sine egne motsigelser og krever dermed egne diskusjoner. Det er ikke tilstrekkelig bare "å prioritere", legge vekt på dette arbeidet i ord. Å se på dette som en særegen oppgave krever at vi har egne diskusjoner, gjør egen analyse, treffer egne tiltak, planlegger, kor-

igerer på rekrutteringsarbeidet spesielt.

Jeg mener at den linja som dominerer i mange lag (den linja som ser rekrutteringa som en "effekt" av kampen) er en linje som fører til små eller ingen resultater. Denne linja er feilaktig for den hindrer at vi oppfyller vår viktigste oppgave i forhold til Partiet og revolusjonen, nemlig at vi blir en masseorganisasjon. Oppgjøret med denne linja er hovedspørsmålet for å gjøre et sprang framover i rekrutteringsarbeidet.

2. De to linjene kommer tydelig

fram også på andre områder:

Te f.eks. studiesirkelene. Linja kommer først til uttrykk gjennom valg av studieleder. Et lag som ikke setter sterkest mulig folk til å lede studiesirkelarbeidet, står i virkeligheten på linja med at rekruttering ikke er viktig/kommer av seg sjøl.

Forutsetning for at folk som går på sirkel blir med i Rød Ungdom er at sirkelen hjelper dem å løse de viktigste motsigelsene. Motsigelser kan bare løses gjennom politisk kamp. De to politiske linjene viser seg på den ene sida de som setter framskredne kamerater til å lede sirkler og tar opp kampen med deltakerne for å heve dem opp på et høyere nivå og løse motsigelser, og de på den andre sida som ikke tar opp kampen, tildekker motsigelser og tror at motsigelsene løses av seg sjøl.

De to linjene kommer også til uttrykk gjennom hvem vi tar med, om vi er "glade for alt vi får" eller om vi foretar en bevisst vurdering ut i fra rekrutteringsmulighetene.

3. Innretninga er avgjørende både for størrelsen, sammensetninga og rekrutteringa til organisasjonen, og er et uttrykk

for hvilken en linje en står på i dette spørsmålet. En god del lag slåss om smuler. De innretter seg spesielt på skolene, mot aktive folk, men folk som er fulle av borgerlige ideer og vakler mellom oss og SV. Dette istedet for å innrette seg på sunne progressive elementer med et godt klassestandpunkt og ta opp kampen om massene.

De som vanligvis blir kalt "progressive" deler seg klart i to. En del av de er aktive, men fulle av borgerlige ideer, er kverulanter og vil alltid vakle. Lag som i hovedsak innretter seg på disse, og ikke skiller mellom de "progressive" og griper fatt i sunne folk med godt klassestandpunkt, rekrutterer kanskje 1-2 i halvåret som ofte er fulle av motsigelser og borgerlige ideer. Den siste linja viser seg i praksis å gi store resultater: Lag i industri en som har gjort opp med den første linja har klart å fått igang 2-3 sirkler på kort tid. De har tatt opp kampen om massene, og de som vinnes er stabile folk med et sterkt klassestandpunkt. Bare denne linja vil lede fram til at vi blir en masseorganisasjon av og for unge prole-

OVER TIL SIDE 19.

STATSBUDSJETTET

HVA ER STATSBUDSJETTET?

Marx skrev at de kapitalistiske staters budsjett ikke er noe annet enn et klassebudsjett for borgerskapet. Statsbudsjettet tjener som middel til å nyfordele en del av nasjonalinntektene i utbytterklassens interesser. Storparten av sine inntekter skaffer staten seg gjennom skatter, som er en form for ytterligere utbytting av det arbeidende folket. En del av det vi har til kjempe oss i lønn, fra de verdiene vi har skapt gjennom arbeidet vårt, blir inndratt av den borgerlige staten og forvalta i monopolkapitalens interesser. Det blir brukt til å underholde deres militærapparat, hele det borgerlige statsapparatet, til direkte subsidier til monopolkapitalen og til en del sosiale fellesformål som utdanning, trygder m.v., som er nødvendig for å reproducere arbeidskraft. En viktig funksjon av statsbudsjettet er at det direkte og konkret fastsetter levekåra til store deler av folket. For alle trygdede, ungdom under utdanning og soldatene, er det gjennom statsbudsjettet "lønna" blir satt.

STATSBUDSJETTET I ÅR. KLEPPEPAKKE.

Det viktigste angrepet årets statsbudsjett fører med seg overfor arbeidereklassen, er Kleppes såkalte skattelettelsler. De skattelettelsene som skal gis nå, er ikke annet enn den skattelettelsen på 1% som vi skulle få som en del av indeksoppgjøret i høst, og medfører slett ikke noen nye forbedringer. De skattelettelsene han holder i bakhånd til våren, kan bare gi dersom arbeider-

klassen går med på et samordna og et kombinert tariffoppgjør. Staten vil sånn forsøke å hindre at arbeidereklassen stiller harde lønnskrav og går til lønnskamp og streiker. Det er et angrep på den frie forhandlings- og streikeretten, og en kraftig haandsrekning til monopolkapitalen som blir spart for å gi lønnsøkninger. Det er å innføre Skånlandutvalget bakveien.

ARBEIDSLØSHETEN.

Arbeidsløsheten er nå større enn den har vært noen gang siden krigen. DNA la fram statsbudsjettet med masse fraser om at det innholdt tiltak til bekjempelse av denne.

Dette er bare bløff, sannheten er stikk omvendt. De store bevilgningene som ifølge Kleppe skulle gi mange nye arbeidsplasser gikk til Statoil og kraftutbygging, to næringsgreiner som krever uhyggelig lite arbeidskraft i forhold til hvor dyre de er å utbygge.

Arbeidsløsheten rammer særlig ungdommen, som kommer rett fra skolen, har kort ansinnitet i jobben, og ikke rett til trygd. Disse forholda inneholder ikke statsbudsjettet ikke noen tiltak mot.

UTDANNINGA. Stipendene til ungdom under utdanning øker med ca. 9%, behovsprøva stipend noe mer. Dette dekker ikke en gang dette årets prisstigning som har vært på nesten 12%. Bevilgningene til nynorske lærebøker øker med 15%, mens bare papirprisene i år har økt med 25%. Og budsjettet bevilger bare til 112 rammetimer.

REIS KAMPEN FOR VARE ØKONOMISKE

KRAV-MOT STATENS KRISEBUDSJETT.

Årets statsbudsjett inneholder et kraftig angrep på den arbeidende ungdommens streike-og forhandlingsrett. For ungdom under utdanning er dette vårt lønnsoppgjør, -uten streike eller forhandlingsrett overhodet. Nok en gang har staten suverent fastsatt satsen til stipend, som det ikke er mulig å leve for, og bevilgninger som er et angrep på vår arbeids- og læreboksituasjon. Vi må reise våre "lønnskrav" mot statens klassebudsjett. Kamerater har hevdet at statsbudsjettet er ørkesløse og resultatløse. For det første holder ikke disse kameratene seg til virkeligheten. De store lånekasseaksjonene i -70 ga store resultater. Vi avslørte ifjor at statens planer gikk ut på total fastfrysing av stipendene. Dette har de ikke turt å følge opp. Et av de krava studentene har kjempa for de siste par årene, har vært statstilskudd til studentsamskipnaden. I årets statsbudsjett bevilges det for første gang et slikt tilskudd, på 4,5 mill.

HVA SLAGS POLITISK PLATTFORM?

Når vi skal reise kamp mot statsbudsjettet må vi stå på to bein. For det første må vi stille krav med utgangspunkt i hvordan statsbudsjettet konkret angriper unge arbeidere og skoleungdom. For det andre må vi på grunnlag av dette stille paroler som retter seg mot fienden og bygger enhet med arbeiderklassen og andre grupper av folket. Bare en slik politisk linje for kampen kan unnga at kampen blir et slag i løse lufta. Enhver annen politikk er en politikk for å splitte skoleungdom fra arbeiderklassen som er de eneste som kan

lede an i kampen mot monopolkapitalen og staten. Parola om å ta pengene fra monopolene er spesielt viktig i reise nå under krisa. Nettopp nå blir det propagandert som kraftigst for at årsaken til krisa skyldes penge-mangel, og for at "alle skal spare for å gi avkall". Vi veit at penga fins og at krisa tvert om har sine røtter i monopolkapitalens skamløse utbytting av det arbeidende folket.

Når det gjelder konkret utforming av plattform vil vi vise til YLI's initiativ i kampen mot statsbudsjettet. Revisjonistenes linje for å forhindre aksjonene retter seg mot staten og monopolkapitalen, har fått dominere en rekke aksjoner de siste åra. Derfor må vi være forberedt på hard og møysomlig kamp for å vinne oppslutning om ei riktig linje. Men vi veit at bare på et slikt grunnlag kan kampen vinnes. Derfor er det viktigst nå i første omgang å få tak i vedtak på aksjoner på ei riktig linje. NGS sitt sentrale utspill tar vi konkret stilling til når det kommer. Følg nøye med i Klassekampen.

HVORDAN REISE KAMPEN?

Blant en del ungdommer står linja mot kamp sterkt: "det blir for mye aksjoner", "ingenting nytter". Kommunistenes oppgave er da å ta utgangspunkt i nivået og motsigelsene i massene tålmodig og grundig, gjennom å bygge arbeidet på masselinja, å føre kamp mot de borgerlige ideene som har slått rot blant massene. De kameratene som vil begrense kampen til å framme forslag om aksjon på et allmannamøte, står på ei nederlagslinje. De unngår å drive et hardt og systematisk arbeid for å reise kampen for ei riktig

linje. De står for mis-

OVER MITT STEDE 2

utvisninga i laksevåg:

Når dette skrives er saka om den utviste yrkesskoleeleven ved Laksvåg Yrkesskole enda ikke over. Likevel bør vi oppsummere det vi har lært gjennom denne saka.

STILLE DE SÆREGNE MOTSIGELSER. I denne saka har vi fått fullt bevist at den politiske linja avgjør alt. De som tenkte på byråkratisk visat "vi får ta det opp i elevrådet", men ikke la hovedvekten på masselinja, fikk tilbakegang og oppnådde lite. I vårt arbeid med denne saka, har den viktigste motsigelsen i organisasjonen vært om vi skal rette vårt arbeid inn på massene, og målbevist vinne massene for et sikkert standpunkt, eller om vi bare skal ta det opp i elevrådsmøtet eller allmannamøtet og ha et godt innlegg som snur salen. Noen studerte motsigelsen mellom byråkratisk arbeid og massearbeid, og kjempa hele tida for masselinja. F.eks. å gå rundt med underskriftslistor uten å diskutere saka med den som skreiv under.

TA SAKA OPP I KLASSENE-IKKE TENK UTELUKKENDE PÅ ALLMANNA-MØTE:

Vi har i de siste åra hatt gode erfaringer med å reise saker på allmannamøter. Dette bør vi holde fast ved, at det er viktig å vinne allmannamøtene og styrke demokratiet på skolene. Men det å sikte seg først og fremst inn på talestolen, er ei byråkratisk linje.

Vi må reise saker i klassene våre på skolene, sette fram vedtaksforslg, få grundige diskusjoner og sikre enhet. På den måten får vi sveisa de framskredne mer sammen, og vi får bedre kjennskap til hvordan vi skal løse motsigelsen som står blant elevene på den saka vi tar opp.

Klassen blir også viktig å reise kampen i, å få vedtak på aksjon i klassen, eller et par klasser, en avdeling.

FRONTEN AV FRAMSKREDNE.

For å kunne drive et godt massearbeid må vi analysere fordelinga av massene. I Laksevåg-saka var det slik at på de fleste stedene saka blei tatt

opp var det reaksjonære borgere som støtta utvisninga. De forsøkte å vinne de tilbakeliggende av massene for sitt standpunkt. De tilbakeliggende på skolene kjennetegnes ofte av folk som ikke "bryr seg om politikk" og som har svært liten forståelse for å kjempe for sine krav og være solidariske med sine undertrykte. For å vinne disse, kjørte de reaksjonære på at det nå måtte være slutt på "all denne kampen" og "det er bare tull det de røde sier, både lærerne og elevene på Laksevåg-yrkes skole har støtta utvisningen". De reaksjonære vil på denne måten alltid forsøke å vinne de tilbakeliggende for sitt standpunkt.

Mot dette må vi organisere og forene de framskredne, få dem med på en eller annen måte i støttekomite, i diskusjoner enten på møter eller på annen måte, kan vi vinne også de mellomliggende, de som vakler og som kan vinnes for aktiv kamp, både i avstemninger og i diskusjoner. På denne måten kan vi hindre at de reaksjonære får grep om de tilbakeliggende, men også vinne majoriteten av dem for vår linje.

EN KAMP MÅ VOKSE OG VIDEREUTVIKLES.

I Laksevågsaka var underskrifts lister det første metoden vi prioriterte for å målrette arbeidet mot massene. Idette arbeidet avslørte det seg to feil, en som nevnt før, det å bare gå rundt med lista, ikke diskutere skikkelig med de som skriver under. Den andre feilen var at vi ikke var systematiske nok. Vi må ta for oss klasse for klasse, eller avdeling for avdeling, og på den måten komme fram til flest mulig. Det med å gå med ei liste i baklomma og ta den opp hver gang du ser en progressiv, holder ikke. Etter ei stund viste det seg at underskriftslistene ikke lenger var nok for å holde koken oppe. Vi måtte istedet sette alle krefter inn på å organisere de framskredne i støttekomiteer. Dette var det neste skrittet. Feilen var mange steder at vi for sein innså at dette var det nødvendige skrittet.

Av dette kan vi lære at det er viktig hele tida å analysere motsigelsene i massene, og vedta linjer, men også metoder som løser motsigelsene og skaper enhet om kamplinja.

Å GÅ PÅ LIMPINNEN.

Gjennom hele Laksevågsaka har det kommet utspill fra rektor de reaksjonære og departement et. I forhold til dette har vi gjort stygge d feil. Vi har vært ganske lette å lure flere steder, f, eks. på flere steder har reaksjonære elevråsformenn nekta å holde allmannamøte på saka. Da har det hent at vi omtrent har avblåst støttearbeidet og i stedet starta en storstilt underskriftskampanje for allmannamøte. Dette kunne sjølsagt vært god taktikk der elevrådet er dårlig likt, og vi lett kunne knekke dem på dette. Men slik o i begynnelsen av skoleåret

FORTS FRA SIDE 31

organisasjon, vi har fått en god del erfaring med faglig politikk og vi har utforma en bra politikk på yrkesskolene. Sjølsagt står mye igjen. Skal vi klare å ta ledelsen i de unge arbeidernes kamp, skal vi klare å avsløre revisjonistisk tankegang hos dem og rekruttere massevis av unge arbeidere til bevegelsen, må vi kaste inn kreftene nå. Vi har et spesielt ansvar for å vinne arbeiderungdommen for partiets politikk, for å skolere dem i marxismen - leninismen Mao-tsetungstenkning og utvilke kommunistiske kadre til partiet. Vi mener at grundige studier av marxismen-leninismen i dag er det

og med elever som er helt forvirra på hele saka, har dette de fleste steder vært å føre kampen ut i marka. Støttearbeidet har ikke tjent på denne vrien, og ofte nærmest blitt nedlagt. Mange steder har vi også blitt for d svake når de reaksjonære har hetsa og showa på allmannamøtene. I stedet for å kjempe med de motsigelsene som er i massene, har vi blitt stående og stange mot moen få reaksjonære bråkebasser. Det er viktig i en slik kamp å bli i stand til å holde tunga rett i munnen, og skjære tunga igjennom alle prøveballongene som fienden setter ut. Til det trengs det studier, undersøkelser og innretning på massene.

viktigste middelet for å korrigere feila våre og en forutsening for å kunne bekjempe revisjonistiske avvik i framtida. Men vi mener også at en stadig styrking av den proletære sammensetninga av organisasjonen er av stor betydning for å legge opp en riktig politikk. Dette kommer ikke først og fremst av at arbeiderklassen er mindre påvirkelige overfor borgerskapets angrep, men fordi arbeiderklassens ledelse sikrer et konkret og materielt grunnlag for å legge opp politikken. Derfor må vi kaste kreftene våre inn mot å nå målet vårt! Å bli en kommunistisk masseorganisasjon for, og leda av arbeiderklassens ungdom.

KNEBLING I NGS

For ei tid sia ga mindretallet i NGSs sentralutvalg (SeU) ut en løpeseddel uten at den var godkjent av SeU. Bakgrunnen var at progressiv innlegg ble nekta spalteplass i NGSorganet ELEV70 og at innlegg for kamplinja ble knebla. Den gikk også imot den reaksjonære politikken som propaganderes i ELEV70. Dette har skapt store kanper blant gymnasiastene.

Vi må offensivt forsvare løpeseddelen og reise kampen for en riktig politikk for elevkampen.

I ELEV70 har kneblinga av kamplinja pågått i mange år. Sosialistisk Ungdom (SU) har brukt avisa som sin fraksjonsavis og sesurert artikkelar som ikke passa i deres smak. I årevis har de forsøkt å kneble landstyrevedtak og innlegg som ikke står i motsetning til deres egen linje.

Vi så det i forbindelse med Operasjon Dagsverk-boykotten i -73, i forbindelse med Sogndaloppøpet og 1. novemberaksjonen, der bl.a. lokale støttevedtak ikke ble trykt. Vi så det i forbindelse med kritikken av valgkomiteen til Landsmøtet i -74, som ikke fulgte de retningslinjer Landsstyret hadde vedtatt (de mest framskredne skulle velges osv.) Og vi så det i samband med Trædalsaka.

Nå i forbindelse med det omstridte nummer av ELEV70, var revisjonistene bl.a. nødt til å produsere innlegg med falsk navn, for å ha alibi til å si at "for sjølbestemt abort" - artikkelen ikke kunne tas inn.

Et eksempel på dette er Kristine Gullestad

sin artikkel på debattsida, som hun sjøl ikke har laga, men tvert i mot en ledende SUér. Dessuten brukte de en hel side til en liten reklame om "elev-kalenderen." Kampen pågår for fullt i Sentralutvalget og det var de valgte tillitsmenn sjølsagte plikt å informere elevene om de motsigelser som eksisterer. SU, UH og Unge Venstre forsøker desperat å gjøre dette spørsmålet til et spørsmål om personer isteden for et spørsmål om politisk uforsonlige linjer for elevkampen. Borgerkapets agenter er dødsredd for at kamplinja skal reises på gymnasene og vil forbeholde toppplanet i NGS å ta stilling til saka.

Derfor knebler, sesurerer og hetsrer de i mot kamplinja. Og derfor var det et helt rett linje å sende ut løpeseddelen.

Kampen mellom de to linjene er kjerna.

SU/UH-alliansen forsøker å kjøre på flere saker: "Er ELEV70 innleggen forbeholdt Sentralutvalg-medlemmene?", "utgiverne av løpeseddelen må sjøl betale utgiftene", "en riktig kritikk, men ikke rett metode.", de som står på en kamplinja bryter Landsmøtevedtak". For det første er det ikke først og fremst medlemmene av Sentralutvalget som blir knebla i ELEV70, men det er kamp-linja. F.eks. i samband med OD artikkelen, som ble bortgjemt blant reklame, er det klart at det for revisjonistene var underordna hvem som

skreiv artikkelen-om det var et Seu-medlemm eller det var et en elev.

Linja for boykott ble sesurert og knebla og det var deres hensikt - uansett hvem som hadde skrevet artikkelen.

For å gjenta: Det er ikke et spm. om personer, men om linjer.

For det andre: Vi er helt uenig i mange av Landsmøte-vedtaka og den politikken e de reaksjonære organisasjonene fører. Deres linje er antagonis tisk til vår. Skal vi holde kjeft om dette? Skal vi nedlegge kampen for ei riktig linje i elev-kampen? Skal vi stole på revisjonistene når de sier at vi skal få inn innlegg "neste gang"? Skal tillitsmenn som er valgt på Landsmøtetbetale fordi de er de eneste i SeU sim vil reise en viktig diskusjon blant elevene?

Skal de betale for å få lov til å kjempe for kamplinja? Vi må knuse de reaksjonære på denne hårreisende argumentasjonen. For det tredje: Det blir argumentert teknisk: "Det var ikke plass" osv.

Hva skjedde så i neste nummer av avisa?

Var kneblinga slutt? Slett ikke. Tvert i mot:

To svære innlegg- som revisjonistene nå forsøker å bagatellisere - ble nekta inn-tatt. Det ble til og med kutta innlegg til

forsvar av løpeseddelen, til tross for at avisa var full av hets mot den. Det burde være en minimal demokratisk rett.

De to artikkelene var av prinsipiell karakter. R.B. krevde å få sitt navn strøket fra det nummeret av ELEV70 fordi hun ikke ville sitte som alibi for en reaksjonær

avis. Dette er bakgrunn for at den reasjonære alliansen SV/UH nå har kasta henne ut av redaksjonen.

Hva må gjøres?

Vi må være obs. på anti-kommunismen, ikke bare i forbindelse med denne saka, men i alt arbeid framover. Vi kjenner til dette fra andre avisre og anti-kommunismen har gjort sitt inntog for alvor i NGS. De vil bruke alle metoder for å knekke en framgang for kampvillige elever.

Vi må lære av Laksevågsaka og sette masse-linja i sentrum. Uten ei god masselinje, uten å diskutere, ta kamp og konsolidere folk på en riktig linje, vil vi komme til å gjøre store feil. ELEV70-saka er et uttrykk for kampen mellom klassene blant gymnasiastene. Det er vår oppgave å drive kampen framover og massene vinnes ikke

av seg sjøl. uten hard kamp.

Det er fortsatt viktig å få fatta resolusjoner, uttalelser osv. på denne saka.

Kjemp for å få inn innlegg i ELEV70 også utenom debattsidene. Og få tak i flere løpesedler hvis dere trenger det. KAMP MOT REVISJONISMEN OG ALL REAKSJONÆR INNFLYTELSE BLANT GYMNASIASTENE!

HARD KAMP MOT KNEBLINGA AV KAMPLINJA!

P

Debatt

kritikk

av forrige nr

av BOLSJEVIK

Eg har lese forrige Bolsjevik, det om valkampen, og vil reise kritikk.

Først så meiner eg det er ein politisk feil å bruke så mykje fraser og skjellsord som ein gjer i dette nummeret av Bolsjevik. Det ser ut til at ein ikkje maktar grunngje analysa godt nok men heile tida må spe på med fraser. Dette svekker innhaldet, og dekker over veikskap og politiske motseiingar. Det er meir matnyttig å reise den politiske diskusjonen, enn å ville basere seg så mykje på fraser. "Bein-

hard kamp" går att heile tida, alle feil blir revisjonistiske feil, utan å gå inn på feila for å finne særdraga.

OM Å SKILJE MELLOM PARTIA

Det står i bladet at vi ikkje kan byrja å skilje mellom de ulike borgarlege partia, at vi må handsame SV på same måten som alle dei andre. Kva er dette for taktikk? Er det slik at når vi ser SV som eit reiskap for monopolkapitalen og imperialismen, slik dei andre borgarlege partia og er, så slutter våre tankar der?

Eg meiner det er heilt rett at SV er eit reiskap for monopolkapitalen, og at revisjonismen er monopolkapitalens viktigste reiskap for å hindre revolusjon i vår tid. Og det er nett denne grunnen at det ikkje held å vere så einfaldig at vi handsamer alle partia likt. For da tek vi dei ikkje på alvor, da trutt vi at vi knekker dei ved å stemple dei,

vi må

avsløre revisjonistane på ein slik måte at arbeidsfolk kjenner seg att, slik at vi vinn støtte for revolusjonen-mot revisjonismen!

KVA VAR DET VIKTIGASTE I RV-GRUPPENE?

I Bolsjevik står det at den viktigaste oppgåva for oss RV-arbeidet, skulle vere å bekjempe dei revisjonistiske ideane til dei uorganiserte

deltakarane i RV-gruppa, Eg meiner denne innretninga legg opp til ein hogg og slag-stil i gruppa.

Eg er samd med dykk i at vi skal utvikle dei kameratene som tek del i arbeidet for Raud Valallianse. Men da må vi ha som utgangspunkt at dette er særskilde bra folk og kamerater som vi skal hjelpe til å utvikle seg vidare. Dette gjer vi ved å aktivisere dei, gjennom å skolere dei og sjølsagt kjempe mot dei borgarlege ideane dei har. Eg meiner altså at vi må spele ut dei gode sidene i dei kameratene, og fremje dei til kamp mot svake sider. Å male svart mot kvitt, og krøye at dei straks skal vere kvite, er illusjonsmakeri og forenkla revisjonismen tol noko vi berre kan se oss for eller imot. Ein skal hugse på at revisjonismen må vi slåss mot i partiet til og med lenge etter revolusjonen. Dette er ein lov - ikkje eit spørsmål om uvilje.

Til sist til dette om RV-gruppene. Det står: "En valgkampgruppe som bruker dyrebar tid til å diskutere ungdomskrav eller lokale krav i valget, er ikke ei revolusjonær men ei borgerlig gruppe."

Dette meiner eg er heilt villt! For det første så bryt det med det som klassikerane har understreke heile tida om at ein må nagle sosialdemokratane på skampelen på deira praksis, ikkje på høgtflygande diskusjoar. Og for det andre så er det stikk i strid med partiets linje ved det te valet

Å AVSLØRE SV MED TRIKS

Å tru slik som det står i BV at dersom SU ikkje tør å stille opp på eit konfrontasjonsmøte, så er dei avslørt for massane,

er igjen illusjonsmakeri. Det er slik at revisjonismen og revisjonistene

er ei viktig kraft i arbeidarrørsla, og det er sant og og visst at vi skal avsløre dei. Men det er ein hard, lang og alvorleg kamp, der vi skal ta som

utgangspunkt motseiingane i massane. Sosialistisk Ungdom er ein organisasjon som er lite tess. Likevel skal vi ikkje gløyme at mange bra arbeidarar som ville bryte med AP/LO-toppen sette si lit til SV. Ikkje minst arbeidarungdom. Difor er det å avsløre revisjonismen seigare enn det Bolsjevik gjev uttrykk for. Og vi klarar det aldri, dersom det å avsløre skal verte det same som å kome med proklamasjon-er.

EI LINE I DESSE FEILA : Å TA LETT PÅ KAMPEN MOT HØGRE-AVVIK

Lina i dette som eg har kritisert, er at dei som har skreve artiklane om valet, trur at kampen mot høgre-avvika i historia er så lett som å proklamere, med sterke uttrykk, at no har vi kome fram til noe nytt. I røynda er det ikkje noko nytt i å seie at alle SV-arar er like. det er den same feilen som å seie at alle SV-arar er bra, berre i ein ny form. Di for vil eg oppmoda dykk til å gripa djupare, gå under tova, og setja inn ein seriøs og ærleg kamp mot høgre. Å ha ei fast line, tyder og at vi vågar å leggje opp ein taktikk for å vinne fram med den line.

Md [redacted], Oslo.

SPM. OM PRIORITERING.

I laget vårt, spesielt i styret, har vi i den siste tida hatt harde diskusjoner på innrettinga av Rød Ungdoms arbeid. I dag er det jo gymnasiaster og yrkesskoleelever høyest prioritert. Vi mener at denne prioriteringa er feilaktig og står i skarp motsetning til målsetninga vår: å gjøre Rød Ungdom til en masseorganisasjon for arbeiderungdommen.

Da vedtaket om å prioritere gymnasiaster høyest ble fatta i 73, var situasjonen både i Rød Ungdom og blant ungdommen på mange områder forskjellig fra i dag. Vi hadde utvikla klare høyrefeil i løpet av de dem første omdanningsperioden. Røde miljøer ble satt i høysetet, mens politikken ble skjøvet i bakgrunnen. Ultrademokratiske tendenser utvikla seg og kravet til medlemene ble senka til det minimale. Spørsmålet om partiets ledende rolle på alle områder blei undergrav og vi kjørte ei forsoningslinje med de moderne revisjonistene i SV og SVU. Høsten 73 var vi klar i over at noe måtte gjøres, sjøl om vi ikke klart så de revisjonistiske avvika i utviklinga av ungdomsforbundet. Vi så tydelig at vis vi skulle klare å bli en kommunistisk masseorganisasjon måtte vi gå i spissen for ungdommens kamp. For raskt å kunne utvikle en kamporganisasjon, var det nødvendig å utvikle kampen der det for øyeblikket var best forutsetninger for det. Siden vi på gymnasene hadde best utforma politikk, en del erfaring og mange medlemmer og sympatisører, mens vi hadde få folk på arbeidsplassene

og på yrkesskolene og en lite utvikla politikk, var det riktig å prioritere gymnasiaster høyest.

Likevel vil vi peke på at det ble lagt vekt på underordnet forhold i begrunnelsen for denne prioriteringa. Hovedargumentet blei at vi hadde flest medlemmer på gymnaset, og ikke argumenter som at gymnasiaster er mer "progressive" og kampvillige enn unge arbeidere ble ført fram.

Disse feilaktige ideene, som er et klart uttrykk for ei revisjonistisk linje, har fått store konsekvenser for vårt gymnas arbeid. Vi har lenge ført en høyreopportunistisk, defensiv politikk, med forsoningstendenser både mot UH og SU. Dette bunner i en feilaktig oppfatning av gymnasiastene som en ensarta gruppe med ikke-antagonistiske motsetninger, og en tendens til å se på skolepolitikk isolert fra arbeider

klassens kamp. Vi mener at vinteren 75, med aksjonen mot Høyre-flertall på NGS-landsmøte representerte et viktig oppgjør med denne linja, men at det fremdeles henger mye høyreopportunisme igjen. Vi tror at det revisjonistiske synet på gymnasiastenes viktighet, ligger til grunn for at den gruppa fremdeles blir prioritert høyest.

I dag ligger forutsetningene til rette for å prioritere unge arbeidere og dernest yrkesskoleelever. Ja, vi mener at forutsetningene har vært der lenge alt. Rød Ungdom har blitt gjenreist som en kamp-

OVER TIL SIDE 26

rotasjonskampanja

Arbeidsutvalet har vedteke at RAUD UNGDOM skal ha ei eiga innsamling til rotasjonspressa i haust. Målsetjinga er å nå minst 50.000 frå no og fram til jul.

Grunngjevinga for å samle inn pengar til rotasjonspresse, er at det er naudsynt å skaffe rørsle eit slikt teknisk apparat, dersom vi ikke skal vere heilt avhengige av store kapitalistiske trykkeri for å gje ut Klassekampen. Det er og føresetnaden for at Klassekampen skal kunne kome ut som dagsavis nokon gong.

Arbeidsutvalet meiner at dette er ei oppgåve som ungdomsforbundet må vere med å ta ansvar for. Når partiet legg opp ei plan for å byggje opprotasjonsstrykkeriet, er det ei stor utfordring for ungdomsforbundet å kaste seg inn i denne kampanja med full kraft. Ved å ha ein eigen giro og ei eiga innsamling, blir det eit klårare uttrykk for at vi vil ta ansvar for ein del av innsamlinga. Arbeidsutvalget meiner denne innsamlinga på dette viset styrker einskapen med partiet.

FØLG MED I KLASSEKAMPEN.

I tida fram til jul vil det kvar veke komme eit oversyn i Klassekampen om korleis kampanja vår går, fylke for fylke, Alle må derfor følge godt med der.

SETT DYKK MÅL.

Det totale målet er 50.000, og dette blir no brote ned på kvart fylke av Sentralstyret styret. Ein prøver da å take omsyn til kor lett dei ulike distrikta har for å samla inn pengar. Dei % som kjem i Klassekampen, vil vere kor stor % av den målsetjinga som er laga sentralt som er oppfylt.

Men vi har røynsle for at ei innsamling går best når alle sjølv sett seg mål som dei kjempar med å oppfylle. Om desse måla blir lågare eller høgare enn dem som er sett sentralt, vil ein fort merke når ein ser korleis % stig i Klassekampen.

FRAM FOR OVEROPPFYLLING AV MÅLA!

RAUD UNGDOMS ROTASJONSFOND,
Boks 610, Sentrum, Oslo 1
Postgiro : 2 26 19 07